

‘PÅ SØNDAG’ SEPTUAGESIMA

MOGENS GOTTFRED JENSEN

For Himmeriget ligner en vingårdsejer, der tidligt om morgenen gik ud for at leje arbejdere til sin vingård. Da han var blevet enig med dem om en dagløn på en denar, sendte han dem hen i sin vingård. Ved den tredje time gik han ud og så nogle andre stå ledige på torvet, og han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård, så skal jeg betale, hvad I har ret til. De gik derhen. Igen ved den sjette og den niende time gik han ud og gjorde det samme. Ved den ellefte time gik han derhen og fandt endnu nogle stående dér, og han spurgte dem: Hvorfor har I stået ledige her hele dagen? De svarede ham: Fordi ingen har lejet os. Han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård. Da det blev aften, sagde vingårdens ejer til sin forvalter: Kald arbejderne sammen og betal dem deres løn, men sådan, at du begynder med de sidste og ender med de første. Og de, der var blevet lejet i den ellefte time, kom og fik hver en denar. Da de første kom, troede de, at de ville få mere; men også de fik hver en denar. Da de fik den, gav de ondt af sig over for vingårdsejeren og sagde: De sidste dér har kun arbejdet én time, og du har stillet dem lige med os, der har båret dagens byrde og hede. Men han sagde til en af dem: Min ven, jeg gør dig ikke uret. Blev du ikke enig med mig om en denar? Tag det, der er dit, og gå! Jeg vil give den sidste her det samme som dig. Eller har jeg ikke lov til at gøre, hvad jeg vil, med det, der er mit? Eller er dit øje ondt, fordi jeg er god? Sådan skal de sidste blive de første, og de første de sidste.«

Matt. 20,1-16

ARBEJD TIL NATTEN KOMMER

TANKEN

Septuagesima søndag– den halvfjerdsindstyvende. Nu er der 70 dage til påske, og her finder vi to forfastesøndage, inden vi går ind i den egentlige faste og forberedelsestid til påske. Jesu ord og fortællinger kan ofte virke provokerende. Som fx i dag, hvor han udfordrer vores opfattelse af retfærdighed. Spiller det da overhovedet ingen rolle, hvordan man lever? Kan man nøjes med at arbejde en time og alligevel få fuld dagløn? Kort sagt: er Gud, vingårdsejeren, ikke uretfærdig, når han giver samme løn til alle? Frelshistorisk set handler Jesu lignelse om forholdet mellem jøderne, de oprindelige arbejdere, og hedningene, de senere tilkomne arbejdere. I det rige, Jesus kommer med, er der ikke forskel på arbejdere og hvor længe, de arbejder.

TROEN

Der er to brændpunkter, vi må tage hensyn til, hvis vi skal forstå Jesu fortælling her. Der er en forudsætning og en konklusion. Forudsætningen er et spørgsmål, Peter længe har brændt inde med, men som han nu endelig får luft for. Peter, der har opgivet sit arbejde som fisker og ovenikøbet har måttet lade andre tage sig af sin familie i de 3 år, han følges med Jesus. Han spørger i kap. 19,27: ‘Se, vi har forladt alt og fulgt dig. Hvad får så vi?’ Og Jesu svar er: ‘Enhver som har forladt hjem eller brødre eller søstre eller far eller mor eller børn eller marker for mit navns skyld, får det hundredobbelt igen og arver evigt liv.’ Og så går han videre med at fortælle denne lignelse, vores prædiketekst.

Det andet brændpunkt er konklusionen, hvor Gud siger: 'Eller har jeg ikke lov til at gøre, hvad jeg vil, med det, der er mit? Eller er dit øje ondt, fordi jeg er god?' Gud er ikke uretfærdig, når han giver fuld dagløn til dem, der kun arbejder en time. De fik det, de havde aftalt på forhånd.

Gud er ikke uretfærdig, han er derimod uendelig god. Så god, at det provokerer alle os, som synes, vi har slidt og slæbt for Gud et helt langt liv – og så får vi stadig kun det samme i løn som de dovne arbejdere, der lige sniger sig med ind i sidste øjeblik. Jesus sætter fingeren på deres og vores ømme punkt. Deres protester skyldes ikke, at han ikke har behandlet dem retfærdigt. De fik jo en retfærdige dagløn. Det er der imod deres misundelse, der får dem til at brokke sig. Guds godhed føles som en trussel. Den godhed, som vi selv lever af, har vi nogle gange svært ved at unde andre. Men under vi ikke andre Guds godhed, så saver vi den gren over, vi selv sidder på.

I salme 360 i DDS synger vi: 'Arbejd til natten kommer, kaldet, du fik, er stort. Arbejd til natten kommer, bliv i Guds gerning ved' Er Gud som en arbejdsgiver, der forventer arbejde af os? Er Gud ikke først og fremmest en Gud, som giver? Som fx. når et lille barn bliver døbt, og Gud øser sin kærlighed ud over det og siger: 'Nu er du mit barn.' Er Gud ikke en Gud, der giver, og ikke en, der kræver?

Begge dele er faktisk rigtige. Gud er en Gud, som giver. Men Jesus tegner altså også et billede af Gud, der sætter os i arbejde. Vi kommer ikke uden om det. Du og jeg skal arbejde for Gud. Helt ind til natten kommer. Og her er det, vi skal prøve at få øje på tjenestens privilegium i stedet for at lade surheden og misundelsen overmande os. Og det er faktisk en nærliggende fare for mange af os. Nogle af os kommer let til at tænke: 'Nu har jeg knoklet for Gud i så mange år, og jeg får det samme som ham, der kun har gjort tjeneste de sidste år af sin tid.' Måske husker du, at det var det, den ældste søn sagde til sin far, da hans lillebror vendte hjem efter et mislykket udlandsophold. (Se Luk. 15)

Hvad vil det egentlige sige at arbejde for Gud? Ja, vi tænker jo umiddelbart på at påtage os en eller anden opgave i menigheden. Dernæst tjener vi også Gud i vores helt almindelige hverdag, i og med at vi udfylder en plads i samfundet. Men at arbejde for Gud er i sin egentlige betydning at følge Jesus, at tro på ham. At tro på Jesus og at følge ham, det er at arbejde i vingården.

Og her kunne en og anden måske få den tanke: 'Skulle jeg ikke hellere vente med at blive sådan rigtig kristen, til jeg bliver ældre? Der er så meget jeg nødig vil gå glip af nu. Og det er jeg bange for, at jeg gør, hvis jeg overgiver mig helt til Gud nu.' Men hvad er alternativet til at tjene Gud egentlig? Vingårdsejeren spurgte de ledige på torvet: 'Hvorfor står I ledige?' Og de svarer: 'Fordi ingen har lejet os.' Hvad er alternativet til at arbejde for Gud? Alternativet er at stå ledig. Tænk (sig) at skulle stå ledig et helt liv? Ja, en hel evighed? Det er det, Bibelen kalder at være fortabt.

'Arbejd til natten kommer, kaldet, du fik, er stort.' 'Arbejd til natten kommer, bliv i Guds gerning ved.' Så bliver det pludselig et privilegium, jeg har fået. Guds uendelige godhed. Måske ser jeg så ikke længere mig selv i gruppen af dem, der har arbejdet mest. Måske får jeg i stedet for øje på, hvor lidt jeg faktisk selv tjener Gud. Og så rykker jeg lige så stille over i gruppen af dem, der blev hyret til sidst, og som Gud var allermost god imod.

UDFORDRINGEN

Guds kald til dig er stort. Tager du fat i dag?

